

ved en Opløsning af hele Rigsdagen; thi, naar Grundloven admitterer den partielle Opløsning, maa man ogsaa gaae ud fra, at det, der gjælder om en Opløsning af hele Rigsdagen, i Henseende til Diemedet, ogsaa maa gjælde om en partiel Opløsning. — Det er saaledes af disse Grunde, i Henhold til § 29 i Grundloven, at jeg mener, at denne Sag som et Landstingsforslag maa sendes til det andet Thing med Anmodning til dets Formand om at forelægge Thinget det.

Jeg veed ikke, om Noget ønsker at ytre sig i den Anledning.

Hjerring: Det er netop det foreliggende Spørgsmaal, som forekommer mig at frembyde de allerstørste Vanskeligheder, nemlig, om en Sag, som nu vedtages her i Landstthinget, efter tidligere at have været vedtagen af det opløste Folkething, skal sendes tilbage til det nyvalgte Folkething, eller oversendes til Statsraadet. Vi have netop nylig modtaget et Nummer af Rigsdagstidenden, hvorpaa staaer: „Fjerde Sessions anden Samling“. Det fremgaaer altsaa deraf, at Folkethinget endnu er i den 4de Sesssion. Spørgsmaalet er altsaa, om det samme Lovforslag to Gange kan blive foretaget fra nyt af i den samme Sesssion. Dette Spørgsmaal maa jeg ansee for meget tvivlsomt; imidlertid troer jeg, at jeg vilde foretrække at overlade til Folkethinget at afgjøre dette Spørgsmaal. Naar den høitærede Formand sender denne Sag tilbage til Folkethinget, og dette skulde finde, at det, i Overensstemmelse med Grundloven, ikke kunde behandle den engang endnu i den samme fjerde Sesssion, saa vil Folkethinget strax sende det til Statsraadet, uden at underkaste det 3 Behandlinger der. Dette Spørgsmaal staaer ogsaa noget i Forbindelse med et andet Spørgsmaal, nemlig, hvorledes man vil forholde sig med Hensyn til Finantssloven; thi Finantssloven forelægges paa hver ordentlig Rigsdag. Hvis der nu bliver forelagt en Finantsslov for det nyvalgte Folkething, saa er dette jo en ny ordentlig Rigsdag; hvis derimod det nyvalgte Folkething optager Finantssloven, som allerede tidligere er blevet forelagt i den fjerde Sesssion, saa indtræder det, som jeg vil ansee for det Correcteste, at det nyvalgte Folkething uden

videre traadte ind istedetfor det opløste Folkething. Det forekommer mig altsaa, at Folkethinget maa antages bedre at kunne afgjøre dette Spørgsmaal end Landstthinget, og jeg skulde derfor stemme for, saaledes som den høitærede Formand har foreslaaet, at Sagen bliver fra Landstthinget sendt til Folkethinget og ikke umiddelbart til Statsraadet.

Formanden: Jeg mener dog, at Landstthinget har at gjøre, hvad det finder rigtigt og ret, og jeg mener, at, naar der i Grundloven staaer, at kun en Rigsdagsbeslutning kan sendes til Sanction, saa kan Landstthinget ikke indsende Noget til Sanction, som det ikke antager at være en Rigsdagsbeslutning. Hvorledes det andet Thing vil optage dette Spørgsmaal, det kan jo her ikke forudsæes, og deri har vistnok den ærede Landstthingsmand Ret; men det bør her ikke komme i Betragtning. Saaledes som Sagen nu staaer for Landstthinget, kan man ikke tage Bestemmelse med Hensyn dertil, men Landstthinget maa, som sagt, gjøre, hvad det finder at være rigtigt og overensstemmende med Grundloven. Forsaavidt den ærede Landstthingsmand holdt sig til, at det er den samme fjerde ordinaire Sesssion, maa jeg dog gjentage, at man ogsaa maa tage med i Betragtning, at der er et nyt Thing i denne fjerde ordinaire Sesssion, og jeg kom navnlig til at berøre dette ved det Exempel, jeg nævnte. Jeg ansøgte netop, at Grundloven ikke tilstøder, at en Sag, som er forkastet, igjen kan fremkomme, forelægges og antages i det samme Thing i den samme Samling. Men det vilde jo vistnok kunne hænde, at netop en Forkastelse af et Forslag i et Thing kunde foranledige et Things Opløsning, og det vilde, synes mig, være noget Modsigende, at, naar man opløste et Thing, fordi det ikke vilde antage et Forslag, skulde man ikke kunne komme frem med dette Forslag, som det maatte være nødvendigt at fremme, i det nyvalgte Thing. Idet man altsaa maa gaae ud fra, at det er en ordinar Sesssion, fordrer denne Bestemmelse vistnok nogle Modificationer, idet der tillige er et nyt Thing. Denne Betragtning maa ogsaa forsaavidt gjøre sig gjældende med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Landstthingsmand gjorde om, hvorvidt det nu consti-